Formandsberetning 2026

Intro

”Glæd jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer.” Sådan skriver Paulus i Fil 4.4, og i det år, som nu er gået, har vi haft mange ting at glæde os over i LM. At glæde sig i Herren er altid rigtigt, også når vores følelser er langsomme til at indfinde sig. Så derfor holder vi i år Landsgeneralforsamling i taknemmelighedens tegn. For Gud har velsignet os rigt på mangfoldige måder. Det siger vi ham tak for med et taknemmeligt hjerte. Men når vi så har sagt tak til Gud, skal vi også huske at sige tak til alle dem, som Gud brugte til at være medarbejdere på vores glæde og tro.

Jeg har lagt mærke til, at Kong Frederik har videreført sin mors tradition med at bruge tid i sin nytårstale på at sige tak til mennesker, som påtager sig opgaver og udfører dem til gavn og glæde for os andre. Når han gør det, gætter jeg på, at det er vigtigt for ham at signalere et taknemmeligt blik. Det den enkelte, gør, er set og påskønnet. Jeg har aldrig været en af dem, som bliver takket, men jeg forestiller mig, at en kongelig anerkendelse ikke bare uden videre går sporløs hen over hovedet. Men man tager den til sig og bruger den som motivation i sit daglige virke.

I LM tror jeg, vi har et efterslæb med at få grundfæstet en hverdagstaknemmelighed. Det falder os ikke svært at sige tak til et lejrudvalg, dem på bibelcamping eller konfirmandkursus. Det er blevet normaliseret hos os, at vi takker dem for deres slid og møje, og det er godt. Det skal vi fortsætte med. Men vi skal væk fra, at glæden kun fylder ved de særlige lejligheder.

Når glæden altid skal fylde, gælder det også i vores hverdag. Der, hvor der er børneklubber, ældremøder, teenklub, hverdagsmøder og gudstjenester. Alle muliggjort af, at folk har stillet sig til rådighed med de evner og nådegaver, Gud har givet dem, og det skylder vi dem en stor hjertevarm tak for. Ikke ved særlige lejligheder, men løbende.

Mange kører meget langt på en opmuntring, fordi der er så få af dem. Det drømmer jeg(vi) om, at vi i det kommende år kan ændre lidt på i vores kultur.

Sådan at en yderligere komponent i vores arbejde er en udtalt taknemmelighed over for dem, som muliggør vores vidtforgrenede arbejde med, at mennesker møder Jesus.

Store glæder

Et af årets højdepunkter har for (os i) LS været Landsmødet i Ringsted. I et forsøg på at tilgodese den del af vores bagland, som bor i den østlige del af Danmark afholdt vi en daglang glædesfest midt på Sjælland. Det var en dag, der blev investeret mange

ressourcer i både menneskeligt og økonomisk, og konklusionen er, at vi fik fuld valuta for vores indsats.

Det var en fantastisk dejlig dag, der står tilbage som et samlende højdepunkt i vores forening. En dag som styrkede sammenhængskraften og forpligtigede os yderligere på hinanden. Fordi det kun er sammen, vi kan række evangeliet til verden, så mennesker møder Jesus, uanset hvor de bor og har deres hverdag.

Et andet højdepunkt var den nyligt afholdte kvindekonference. Godt 300 kvinder samlet om forkyndelse og lovsang på et fyldt LMH er det materiale, som skaber stor glæde i mit hjerte. Vi har brug for kvindelige forbilleder i vores forening, og jeg oplever, at en konference som den, der var i år, kan hjælpe os med at fremelske flere af dem i de kommende år.

I november var der deltagerrekord på Mission 2025. Aldrig har flere været samlet til en weekend med fokus på mission end sidste år, og det fylder os med glæde at se så mange unge prioriterer at høre om Guds kald til at være discipelgørende disciple i den hverdag, Gud har sat dem i. Samtidig blev der også indsamlet en stor gave til missionsarbejdet, og samlet set gør det mig fortrøstningsfuld omkring fremtiden. Vi har gode bibelsk funderede årgange på vej frem i vores forening, og det har vi også helt konkret mærket i LS det seneste år.

For siden sidste generalforsamling har vi haft to ungerepræsentanter med ved vores møder. Målet har været at tale med de unge i stedet for kun at tale om dem. Og det har været en kæmpe succes. De to, som LMU hjalp os til at få med, har opfyldt deres opgave med stor dedikation og perspektiver, vi andre sjældent ville have tænkt på grundet vores alder og livsfase. Mit håb er, at ordningen vil kunne fortsætte og derigennem væve sammenhængskraften endnu stærkere i vores bevægelse.

En sammenhængskraft, der kom meget tydeligt til syne den sidste bankdag i 2025. For her kunne vi konstatere, at vi aldrig før har samlet så mange penge ind, som vi gjorde sidste år. Vi har nogle, som giver rigtig meget, og så har vi endnu flere, som giver noget, og tilsammen giver det et enormt rygstød til os, som skal sidde og forvalte midlerne på den bedste måde, så mennesker møder Jesus. Nysgerrigheden går for LS nu på, om vi har nået et nyt gaveplateau, eller om 2025 var undtagelsen. Vi håber på det første og beder fortsat om vedvarende økonomisk generøsitet. Tak til alle, som bærer med her både i livet og i døden.

For en del af LM's indtægter er arvemidler. Penge, som testamenteres til os. I det seneste år har vi igen været velsignet på dette område, og vi vil gerne være med til fortsat at pege på den mulighed for at støtte arbejdet. Jeg hørte i en fodboldpodcast fra VM i Canada følgende sætning, som har sat sig i mig: Et samfund bliver stort, når gamle mænd planter træer, i hvis skygge de ved, at de aldrig selv skal sidde. Og det samme gælder også os i LM.

En sidste glæde er, at vi i september måned fik afsluttet vores tur rundt til de syv afdelingsstyrelser i LM. Det har været godt og inspirerende at komme tæt på det regionale arbejde og høre om alle de mange ting, mennesker er engageret i, så troen styrkes, og nye føjes til. Det har forstærket formodningen om, at vi er i et Kristus og meget forskellige på samme tid. Vi er ikke så ensrettede og konforme, som fordommene hævder, og det er en stor styrke for os. For vi bliver hver især formet i Kristi billede, selv om det ser anderledes ud

end mit eget spejlbillede. Vi kan formes efter Kristus, selv om vi ikke formes efter hinanden.

Skyer på himlen

Når det er sagt og det er kun et lille udvalg af mange taknemmelighedspunkter, der findes i vores forening, så er der også skyer på himlen. Ting, som skygger for glæden og kaster skygger ind i hverdagen mange steder. Jeg vil her gerne pege på to områder, som står tilbage efter et år rundt i baglandet og samtaler med bestyrelsesmedlemmer fra hele landet.

Det er fortsat svært at rekruttere frivillige til vedvarende tjenester, som i nogle tilfælde kræver lang forpligtigelse i et udvalg eller juniorklub. Det er ikke noget, vi står isoleret med i LM. Alle foreninger, som har brug for frivillige til at få tingene til at fungere, er i disse år presset. Vi kan flere gange stille en diagnose, men står tit tilbage uden en egentlig løsning. Det er noget, som udfordrer os både i det konkrete og på det mere overordnede plan. For selvbilledet hos mange LM'ere er, at vi er en lægmandsbevægelse, og samtidigt ansætter vi flere og flere til lokale opgaver.

Den anden ting er et omkvæd, som jeg hører fra flere og flere i baglandet, og det går på, at trofastheden til ugens møder eller gudstjenester er vigende. At deltage i ugens samlinger er gledet fra at være en nødvendighed til mulighed. En bevægelse, der har mange og ikke nødvendigvis enkle forklaringer. Men tilbage står jeg med frygten for de langsigtede virkninger. For hvad hjælper det, at vi har en stærk og lovende generation af unge på vej frem, hvis generationen efter dem lærer, at menighedens samlinger er en mulighed og et tilbud på linje med så meget andet.

Jeg kan frygte, at efter mulighed ligger overflødigt, hvis vi ikke sammen arbejder på at få korrigeret kulturen. Sat på spidsen mener jeg, at det her er en af de vigtigste kampe, vi som bevægelse står over for i de kommende år.

Afrunding

Man skal gøre det, man selv prædiker. Derfor vil jeg gerne slutte denne beretning af med at takke en masse mennesker, der dagligt arbejder på, at mennesker møder Jesus, og gennem deres arbejde hjælper jer til det samme. For mange er vores hovedkontor i Hillerød, kærligt kaldet for bunkeren, noget fjernt administrativt bureaukrati. Og ja, de arbejder med administrative opgaver og bureaukrati, og uden dem ville meget af vores arbejde være handlingslammet og sandet til i regler og regulativer. Derfor vil jeg gerne i denne beretning særligt takke dem, der aldrig står på en talerstol, men i kulissen arbejder på, at andre kan gøre det. Uden forsyninger sker der ikke meget, og i LM er vi velsignet ved at have mange kompetente forsyningstropper.

Jeg vil også gerne takke dem, som uge efter uge stiller op og tjener Gud og menigheden i anonymitet med både håndens og Åndens gaver. Tak for jeres trofasthed og vedholdenhed. Tak til vores genbrugsfolk, der knokler for at tilvejebringe økonomi, så mennesker kan møde Jesus over hele jorden.

Tak til dem, som har deres virke på vores fire efterskoler, LivogJob samt LMH. Tak for ikke kun at lære vores unge skoleting men også pege på Jesus for dem, så deres tro bliver personlig og individuel.

Tak til alle vores missionærer og volontører. Vi er velsignet ved jeres arbejde, og vi glæder os over jeres trofasthed og udholdenhed i hverdagen. I er omsluttet af vores forbøn og medleven. Og endelig vil jeg gerne sige tak til vores ledelsesteam i LM og LS. Det er trygt og godt at tjene sammen med jer, så mennesker møder Jesus, uanset hvor de lever.